

שערי ספירת

העומר פרק ב: קבו

הרי ש"ך אהיה ט'בלע ב"א שקו"ת כילו בנזמו' ארץ כפסו' ה דסלה ויכוין לתקן מה שפגם במל' דו"ן :

השער הכ ג שער חג השבועות ויתחלה לב פרקים :

פרק א העומר

שעורי' ליל י"ו דניסן ביום א' של החמשים יום מנחת חטים שתי הלחם בחג השבועות ביום חמשים * והענין כמש"ל כי ביום א' קודם חמשים עדיין אין להמל' רק ה"ג מלכ"ך שהם במיין שער"ה כ"ל אך ביום השבועות מקריבין שתי לחם מן החטי' שהם טפת החסדים והענין כי חטה ני' כ"ב זכס סוד הכ"ב אהון שהם כלולים בטפת החסדים שמהם נוצר הולד ואין להחריך בזה * אמנם עד חג השבועות תפסו המזמין עד האל' באחריו נגד מוחי הת"ת אלמס בחג השבועות אז נתפסו גם ב"ה והם סוד ב' לוחות התורה שהם נלח הוד כמזכיר בזהר ואז מזדווג' יסוד עם הו"ו וכבר נשכח הוד זוג גדלות גמור * והנה סוד חג שבועות הוא כי כבר בארנו כי כבר נכנסו כל המזמין והגדיל ז"ן בכל קומת אר"א עלאין ומשם ירדו החסדים כולם ב' שבועות דימי עומר * אל"ס עדיין חז"א לא הגדיל רק מן החו"ב ולמטה שהם סוד המזמין אך הכתר שלו לא קיבל עדיין אותו ואמנם סוד הכת' הוא מן ארץ אפנין בעצמו לפי שכב' ידעת כי אר"א הם חו"ג דעתיקא כמכר ועתה כד"ך ז"א לעלות עד ח"ה יאז הוא סו"י הו"א כי אז ליקח מדות נוף א"א לגמרי ונעשה כמורה וכבר בארנו לעיל בסוד משנת הוא היה אומר בן ה' שנים ליקרא וכו' כי הם כמה בח' ומדרגת גדלות דו"ה ואמנם בהיותו למעלה בח"ה אז קב' ז"א זקן ואז זקן שלו לבנה כבן ע' שנה או שמונים שנה שמלבין זקנו * והענין כי אז בזקנותו עולה ז"א עד דיקנא ד"א וכמו שא"א זקנו לבן כעמר וקי דיקנא חיורא קן הו"א בהגיע שם זקנו לבן כנו ח"ה ו"ש ר"ל כי ביום ה' ג' גמיה ל"ס הקב"ה לישדלה כבסוד זקנו שחורה כהוש מלחמה עם המלאים אך בידתן תורה זקנו לבן בזקן *

א ב כי בחור ג' ר"ו גבורה כי עלזו בחור כחריז ותקוף וכבסוד זמלחמה) והענין כי בכסח ה"ק קטן ובחור ויהי זקנו שחור' כי סוד זקן ז"א הוא שחור' אך בשבועות צמ"ת עולה עד דיקנ' ד"א שהוא לבנה ולכן נענה להם כזקן לזכש לבני' לכן כדי להעלותו עד שם שיהי' זקנו לבכ' כריכין אנו להמשיך הכתר שלו נח"א ואז יהיה זקן נמש * והנה כתר הזה נכנס מתחלת ליל שבועות ואינו עומר ליכנס עד השמורת הבוקר ואח"כ מזדווג עמה ביום בתפלת שמרית ומיסף כולד כדרך השבתות וימים טובים ולכן אכחנו אסורים בזוג ליל שבועות כי גם למעלה אין זוג ולכן המנהג פשט ביבדאל לעסוק בתור' כליל שבועו' ואינו ישני' דף רגע א' כדי לרמזך אותו הכתר עליון ד"א שהיא דיקנא ד"א : צמ"ח סדרו לי החברים שהיו נוהגין לקר' ליל שבועות בבית הרב הו"ו ז"ל ולי א' של שבועות תקבצו החברים ז"ל כמנהגם ולא בא חצר א' ושאלו להרח"ו למה לא בא פלוני ואמר הרב רח"ו אולי חזרתה לו עבילת מנזה ואח"כ באשמורת הבוקר מעט הודם עלות השחר נענה שמשחיר פני הרקיע סוד הינת השחר אז מנזה לטבול כדי לקבל תוספו' קדושה מנח' הכתר ועניו לא' חרקותי עליכם מים טהורים כי אז המלכות עובדות במקיה העליון שהוא סוד הכתר שער הכ' ויתקן לה כתר בסוד העבילה ויזו ג"כ שושבינה דמטרוניתא טובלין עמה ומוליכין הכלה לבית הטבילה בעת ההיא [וזו היא טובלת בכת' שער הכ' בסוד חרקותי עליכם] זנגנר חיהון של מקוה העליון * ודע שכל מי שבלילה ההוא לא יזן כלל ועיקר ויהי' עוסק בתור' מובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק וסודת חיו

האדם

ליל מה אבדטים ג' ע"ה חיונית ת"ת דא"א עלאין זד החסדי' ס"ט אותיות שיש בני"פ הויה אלהים ועס' שמות הרי ע"ה גי' אבדטים הנקר' קטו' ב' דנד החסדים דא"א בת"ת דועיר אפנין ע"ה ואבדטים חיוניות ת"ת או"א עלאין זד הבבור' אבדטים גי' ע"ד הנקרא קטנות ב' דבבורות או"א מאחוריו למל' ובנופא חלק הו"ס דהס' ז' בחג"ת דו"א ולנוקבא חלק הו"ס דבבורה ז' בחג"ת דנוקבא ומאיר יומא מ"ה דכורא חלק המלכות דהס' ז' הכל' לת"ת שלו אל חלק המלכות דבבורה ז' הככ' בת"ת שלה אדם ג' דשבע ז' * * * * * וזו הי' * * * * * בנזמור וירא כפסוק [דתנחם ויכוין לתקן מה שפגם בספיר מל' דו"ן דאלינות *

יהוד יהוד

ליל סו יוד הא ואו הא פנימית ת"ת דאמא הנק' גדלות ב' זד החסדי' דאמא בת"ת דו"א ושם יוד הה וו הה פנימי' ת"ת דאמא הנק' גדלו' ב' זד הבבורות גדלות ב' ואחוריו למלכות ובנופא חלק הו"ס דהסר' ז' בחג"ת דו"א ובנוקבא חלק נהי"ס דבבורה ז' בחג"ת ומאיר יומא מ"ו דכורא חלק המלכות דהסר' ז' הככס בנלח שלו לחלק המלכות דבבו' ז' הככס בנלח שלה אדם ר' דשבע ז' * * * * * ו"ד הי' ו"ה הי' * * * * * ג' אדם אהיה ו' נבלע בז"א ומאיר ז' דשקו"ת בנזמור אותו כפסוק [דתנחם ויכוין לתקן מה שפגם בספי' מלכות דו"ן דאלינות *

יהוד יהוד

ליל סו אלה למד הא יוד מס חיונית יסוד דו"א די"ס ותבונה הנקרא קטנות א' זד החסדים דו"א בת"ת ז"א וא' ציור יו"ו ואלף למד הא יוד מס א ציור יוד חיוני יש' דתבונה זד הבבורות הנקרא קטנות א' דבבורות דאבא ואמא למלכות מאחוריו ובנופא חלק תנהי"ס דהסר' ז' בחג"ת דועיר אפנין ובנוקבא חלק תנהי"ס דבבורה ז' בחג"ת דנוקבא ומאיר יומא מ"ז דכורא חלק המלכות דהסר' ז' הככס כהוד שלה אדם ה' דשבע ז' * * * * * יוד הו"ג א' אדם אהיה ז' נבלע בז"א ומאיר ידשקו"ת בנזמור כל כפסוק [דסלה ויכוין לתקן מה שפגם בספי' מלכות ז"ן דאלינות *

יהוד יהוד

ליל מה יוד הא ואו הא רשימו פנימית ת"ת דאבא עלאה הנקרא רשימו זד החסדים בת"ת דו"א יוד הו וו הה רשימו פנימית ת"ת דאבא זד הבבורות הנקרא רשימו גדלות ב' דאבא מאחוריו למלכות ובנופא חלק תנהי"ס דהס' ז' בחג"ת הו"א ולנוק' חלק תנהי"ס דבבורה ז' בחג"ת הו"א ומאיר חלק המלכות דהס' ז' הככס ביסוד שלו לחלק מלכות דבבורה ז' הככס ביסוד שלה * אדם ז' דשבע ז' * * * * * א"ו הי' יו"ו * * * * * עולה אדם * אה"ה ת' נבלע בז"א ת' דשקו"ת בנזמור אפסי כפסוק ל' דסלה ויכוין לתקן מה שפגם במלכות דו"ן

יהוד יהוד

ליל סא יוד הא ואו הא עצמות פנימית ת"ת דאבא עלא' הנקר' עצמות גדלות ב' דאבא זד החסדים בת"ת דו"א יוד הו וו הה עצמות פנימית ת"ת אבא זד הבבורות הנקרא עצמות גדלות ב' דאבא זד הבבורה מאחוריו למלכות ובנופא חתנהי"ס דהסר' ז' בחג"ת הו"א ולנוקבא חתנהי"ס דבבורה ז' בחג"ת הו"א ומאיר חלק המלכות דהס' ז' הככ' במל' ז"א לחלק מלכות דגנו' ז' שוכנס במל' שלה אדם ז' דשבע ז' * * * * * הו"ו * * * * * הו"ו יתיריס

סד

שער חג

השבועות פרק א

האדם הוא בלילה זה וזה סוד העבילה היא - ארז'ל חיוב אדם לטהר א"ע ברנל בכל ע' י"ט צריך לטבול ויכוין הוי"ה אהי"ה בידיו"ן ג' רגל וגם כוונת המקוה גימ' אהי"ה דהיי"ן ואח' שיטבול יתפלל מנחה ויכוין כי אותו עשה שמכין להתפל' שמדת המל' עולה למקומה שהיתה קודם הקטרוב ולכן יכוין בכריע' וחקיפה כמו בע"ש בתפלתו תחלה וס'ף ככלל בע"ש - והענין כי בלילה נכנס כתר עליון דו"א אך היא אינה עולה עמו רק מקבל טהר' משם במקומ' וצדוק' אז גם היא עולה עד שם ומזדווג עמו וז"ל הכו' בזה פ' אמור והענין ג"ל שכן שמעתי ממורי ז"ל כי הנה ידע' איך הכת' של ז"ל וכת' של גוף כענין ברע"א והוא כי החס' שבת"ת ז"ל היינו חסד ג' כחלק לב' אלו עולה למעל' בכת' וחציו יול' אל האמורי' לצורך המל' והאזר עולה החסד למעלה אז יורד הכתר של ז"ל מלמעלה ויורד עד ראש ז"ל ונתקן או בחינת הכתר של ז"ל נמצא כי בחי' החסד העולה היא גורם ירידת הכתר והנה כתר נקרא שתי' ה' דבין' לפי שאין הכתר ז"ל כעש' כל עצמו רק מגופ' דבינה כנודע והנה יש בה ל' שערים והם סוד ה"ח וכשנגמר תכלית כל החסדים לנכנס אז יורד הכתר נמצא כי הכתר כל עיקרו איט' אלא מבחינת החסדים והיא אחרון שבכולם ולכן באותי החסד הנחלק וגורם לכתר לירד הוא משפיע אל הנוק' וטובלת בו ונשחרת והנה מה שאנו לקרות בליל שבועות כדי להמשיך הכתר הנ"ל הוא זה שתקרא ג' פסוקים ראשונים וג' אחרונים יחל סדר וסדר ואם נודמן לו פרש' פתוח' מד' או ה' פסוקים בין בתחלת הפרשה בין בס'ף הפרשה צריך לקרואה בפ' בראשית עד לעשות סוף פ' ויכולו וכן מכל כביא וביא וכן של כתובים וזכר מדפס : (זה נמצא בס"א

אל כתר שלה שעושה עתה ככל ע"י העבילה הם בחי' כתר זה והם בחי' ב' אותיות ראשונים משם ע"ב וס"ג שהם יו"ד ה"י יו"ד ה"י גי' ע' וב' מלאוים של ע"ב ס"ג שהם מ"ו ל"ז הכל גי' ק"ג הסר מהם ב' כוללים של הב' שנות נשארם קי"א כמנין מקוה ובמקוה היה טובלת הנוקבא -

צ"ח משם הרב ר"ח ז"ל שהיה אומר כי בלילות הללו כמו שביעי של פסח וליל שבועות וליל ה"ר מזה לפרו' ולגלות עומק החכמה לפי שבאלו הימים הזמן גרמא והוא זמן מנוק לסודו' וראוי לפרשם אז :

זה מ"ב במחזור של מורי ז"ל של מועדים כמנהג האשכנזי' בסוף חזרת עמידה דשליח ציבור ביום א' בשבועות שם כתוב מבחי' מכת' מורי ז"ל היה ענין זה וז"ל יום א' דשבועות יקרא י"ג מרות ג"פ ואח"כ יאמר רבש"ע מלא כל נשאלותי וכו' וכן יהי רצון ויחזור התפילה ג"כ ואח"כ יאמר ג"פ ואני תפילתי וכו' וכן יעשה במוסף וביום ב' דיוצר ע"כ וכן בפסח ובסוכו' ויכוין כ"ד שמו' הכל בניקודים הכל מ"ש בזה פ' בראשית כל שתא איקרי אל והשתא איקרי כבוד אל כי לכל השנה אין לה שם א"ל אבל עתה יש לה דעת יותר פנימי והוא שם ס"ג גי' כבוד א"ל ודעת זה אין לה אלא בעת הזווג שהוא יום השב' ויום שבוע' שאז דוגמת שבת כנודע לכן אינו רק יום א' ולא ז' ימים כמו פסח וסוכות

א"מ וקשה א"כ בשמיני עגרת יהיה ג"כ כך שהרי הוא ג"כ יום א' וא"כ היינו הך וג"ע .

סוד ז' ברכות שבעמידת י"ט לעיל שער מקרא קודש וגם ניקוד היותו שבעמית' סוד מפני הוד שנשאלתה וכו' שם ע"ש כל כוונת תפלת -

כוונת מ"ב ובין המצרים באיתן הימ' שבין י"ז בתמוז עד ט"ב כבר כתבו הפוסקי' אסור לאכול פרי חדש או ללבוש לבוש חדש כדי שלא ינטרף לומר עליהם שהחיינו וכן ראוי לעשות בחלו הימים לשמור עצמו מלאכול פרי חדש או ללבוש בגד חדש :

צ"ח ונ"ל שבחולה מותר אפי' בחול מפני שהפירות פותחין תאוות לאכול דברים טובים ובמקום חולי לא גזרו רבנן -

צ"ח סיפר לי בנו של הרמ"ז ז"ל כי זכר שפעם א' היו חכמי הדור אופלין על שלחן אביו והפצירו בו לאכול פרי חדש ואכל אותן בלי שהחיינו וזה כל אותן הימים שבין המצרים מרג טוב להתאבל אחר חנות היום כי אז סוד הדינין ולבנות הצי שעה או יותר על חורבן הבית וטוב מאוד אל הגפס - ודע כי מתשרי עד אדר הם ו"ק דו"א והם בסוד שנה ואדר הוא היסוד ואח"כ המל' הם ו"ק מניסן עד תשרי נמצא כי חדש אב הוא הוד שלה לכן שם נחשב הבית בסוד כל היום דוה זה סוד הודי נהפך עלי למשחית לכן אמרו בזה שכל האוכל בט"ב כ"לו אוכל גיד הנשה ונרמז את ר"ת תשעה אב ע"ש צר"מ והוא כי הלא ידעת כי הירך שטלע יעקב הוא ההוד -

מהרחברים בין המצרים צריך לכוין כוונה זו בברכת אבות בהיה בחתימ' תכוין שיא' הויה לשם זה טדה"ר היוצא מאותיות שלפניו ובאחת גבור תכוין בהויה בחתימה זו שיאיר לשם כו"ו היוצא מאותיו' של אחריו ובאחה קדוש תכוין בחתימה הויה לשם מצפ"ץ הויה' מחליף אתב"ש וג' שמית לא גי' ש"ן עם הכולל ונב' ברכות אחרונות ויכוין רנ"ה גימטרי' אלהים דהיי"ן אשר אותיות אלו רנ"ה הם צרה וז"ל עת צרה הוא ליעקב שהוא שם אלהים הנ"ל גי' רצה שהוא דין וז"ל בין המצרי' כי משם באו הכרו' אם תוסיף שם ארז"י שהוא גי' ש"ן עם רצה הנ"ל ותכוין כי ג' שמות אלו שהם דינין בין המצרים והוא צרה והם גי' ש"ן יתמתקו עם ג' שמית שג' ברכות הראשונות שעולין ג"כ גי' ש"ן ככ"ל ואז מצרה נעשת רצה י"י בעמך ישראל וכשתאמ' שים שלום תכוין כי הם ברי' ב'

ויכוין בשמות היצוא' מהם שהם ק"ד קישוטי כלה שם אחד בכל ספר והוא יוצא מאות ראשונה ואחריו' של תיבה שניה של פסוק אחרון של הספר אות א' נקוד קבוץ ושיטה קמץ ואם התיבה בת ב' אותיות היא השם ובספרים שכופלים פסוק אחד אין השם יוצא מפסוק הנכפל אלא מכסוף אחרון משם ועוד יכוין שם אחד בתיבה שלפני תיבה אחרונה ע"ד הראשון ויצרף זה השם השני עם שם הראשון ויכוין אותו מלורף בשם א' של ד' אותיות - ויכוין בו צרוף א' של אדני וכה יעש' בכל הק"ד ספרי' בספר ראשון צירוף א' של אדני ובשני השני עד כולתם - והק"ד ספרים הם ה' חומשי תורה ה' מגילות ה' כביאים והם יהושע שופטיו' שמואל מלכים ישעיה ירמיה יחזקאל ותרי עשר תשיבי והשם יוצא מפסוק אחרון של מלאכי הויה - כתובים והם תהלים והשם יוצא מכסוף אחרון דספר חמישי - איוב משלי ד"ה - ודניאל עזרא ונחמיה כתר חשיבו והשם יוצא מפ' אחרון דנחמיה' ע"כ - ובכת הלוגיה זה אנו מושכין כתר לז"א כמ"ש לעיל .

נ"א בע"ח צריך לקר' דניאל קודם דברי הימים ואחר כל הסדר נוהגים החברים לקרות אדרא רבא מן זמן הרב רבי אפרים ז"ל אמנם הכתובי' של מגלת איכה יקרא בלחש כי הוא י"ט ותקרא הפטורה דיום א' דשבועות ציחוקיאל ובחבוקה הפטורה דיום ב' ותכוין בסיום כל ספר בהשמות היוצאין מס"ת הספרים כ"ד שהם נגד כ"ד תכשיטי כלה הנו' בימי אלול מכתב יד מורי זלה"ה והניקוד אות א' בקיבץ אות אחרונה בקמץ והם בסוד דע"ק וכ"ע עתקא והם דהדרש' עב וכו' ה"ד ע' בשורוק ת"כ"ב בקמץ ואינו יודע מנין לו ומה שאני עיינתי וחקרתי הוא כי אלו השמות יוצאין מר"ת ומס"ת של תיבה שנייה של פסוק אחרון מכל ספר וספר (מתלמידי אר"י ז"ל כתבו כ"ד צרופים אחרים כגון בו ב' בשורוק ו' בקמץ היוצא מתיבה הסמוכה לאחרונה שבסוף הספר כגון בארון ב' ב' בשורוק' בקמץ וכן בספר ב' בכל משעיהם בל וכו' ב' בשורוק ל' בקמץ) מהר"ם שהם טובים להפלתה ולזכירה ומסיגלים מאוד לכוין בהם . ע"כ

ובענין המבילה של אשמורת יום השבועות כנ"ל אמר לי רבי יצחק הכהן כי נלעג"ד שהם אלו השמות ואינו זוכר היטב והם להמשך

סדר כ"ד קישוטי כלה

וירמ"י או"א שבסגולת הלימוד אשר אלמוד מכל ספר מכ"ד ספרים דתורה ונביאים וכתובים שימשכו מי"ב תיקוני דיקנא דא"א ומי"ב תיקוני דיקנא דז"א כ"ד אורות לקשט את השכינה נוק' קדישא דז"א בכ"ד תכשיטין קדישין.
ובסגולת הפסוקים אשר אלמוד מכל ספר מי"ב ספרים הראשונים, שימשכו מג' שמות דע"ב (וקס"א) די"ב תיקוני דיקנא דא"א, י"ב אורות שהם י"ב צירופים הראשונים מכ"ד צירופי אדנ"י, י"ב תכשיטין לי"ב תיקוני רישא דנוק' קדישא דז"א:

בראשית י"ב-כ"ג	מתיקון א' דא"א	מי אל כמוך	שערות שבמיצר הדיקנא
מלכות אדני	מקיף בינה פנימי לגולגלתא דנוק'.	יוד דע"ב א' אור אלף דקס"א א' כלי י"ב-כ"ג	
שמות ע"ג-כ"ל	מתיקון ב' דא"א	נושא עון	שפה עליונה
יסוד אדינ	מקיף חסד פנימי לטלא דבדולחא מוחא דנוק'.	הי דע"ב א' אור הי דקס"א א' כלי ע"ג-כ"ל	
ויקרא ה"ה-כ"ב	מתיקון ג' דא"א	ועובר על פשע	אורחא שבשפה העליונה
הוד אנדי	מקיף גבורה פנימי לקרומא דאורא דנוק'.	ויו דע"ב א' אור יוד דקס"א א' כלי ה"ה-כ"ב	
במדבר ה"ה-כ"ג	מתיקון ד' דא"א	לשארית נחלתו	שפה תחתונה
נצח אניד	מקיף ת"ת פנימי לעמר נקא דנוק'.	הי דע"ב א' אור הי דקס"א א' כלי ה"ה-כ"ג	
דברים ה"ד-כ"ל	מתיקון ה' דא"א	לא החזיק לעד אפו	אורחא שבאמצע הזקן
ת"ת אידנ	מקיף נצח פנימי לאודנא ימינא דנוק'.	יוד דע"ב ב' אור אלף דקס"א ב' כלי ה"ה-כ"ל	
יהושע ב"ן-כ"ב	מתיקון ו' דא"א	כי חפץ חסד הוא	מרחב הלחיים
גבורה אינד	מקיף הוד פנימי לאודנא שמאלא דנוק'.	הי דע"ב ב' אור הי דקס"א ב' כלי ב"ב-כ"ב	
שופטים ה"ה-כ"ג	מתיקון ז' דא"א	ישוב ירחמנו	תרין תפוחין קדישין
חסד דאני	מקיף יסוד פנימי למצחא דנוק'.	ויו דע"ב ב' אור יוד דקס"א ב' כלי ה"ה-כ"ג	
שמואל ש"ם-כ"ל	מתיקון ח' דא"א	יכבוש עונותינו	מזל עליון
בינה מלכות דאני	מקיף מלכות דחכמה פנימי לעינא ימינא דנוק'.	הי דע"ב ב' אור הי דקס"א ב' כלי ש"ם-כ"ל	
מלכים א"ה-כ"ג	מתי" ט' דא"א	ותשליך במצולות ים כל חטאתם שערות שבין ב' המזלות	
הוד דנאי	מקיף גבורה פנימי לעינא שמאלא דנוק'.	יוד דע"ב ג' אור אלף דקס"א ג' כלי א"ה-כ"ג	
ישעיה ו"ג-כ"ל	מתיקון י"ב דא"א	אשר נשבעת לאבותינו	פומא
גבורה דינא	מקיף הוד פנימי לפומא דנוק'.	הי דע"ב ג' אור הי דקס"א ג' כלי ו"ג-כ"ל	
ירמיה א"ה-כ"ג	מתיקון י" דא"א	תתן אמת ליעקב	שערות שבגרון
נצח דנאי	מקיף ת"ת פנימי לנוקבא ימינא דחוטמא דנוק'.	הי דע"ב ג' אור הי דקס"א ג' כלי א"ה-כ"ג	
יהזקאל ש"ה-כ"ג	מתיקון י"א דא"א	חסד לאברהם	שערות שבגרון (שוויס)
ת"ת דינא	מקיף נצח פנימי לנוקבא שמאלא דחוטמא דנוק'.	ויו דע"ב ג' אור יוד דקס"א ג' כלי ש"ה-כ"ג	

ובסגולת י"ב ספרים אחרים ימשכו מג' שמות אהי"ה די"ב תיקוני דיקנא דז"א י"ב אורות לי"ב פרקין דדרועין ושוקין דנוקבא קדישא דז"א

תרי עשר אל הנקרא ונקרא עתה גם הוא (בו"א)	לך-ה' מתיקון א' דז"א שהוא הארת תיקון א' דא"א, שערות שבמיצר הדיקנא
רות הנקרא ונקרא עתה גם הוא (בו"א)	הך-את מתיקון ב' דז"א שהוא הארת תיקון ב' דא"א, שפה עליונה
תהילים הנקרא ונקרא עתה גם הוא (בו"א)	הך-ה' מתיקון ג' דז"א שהוא הארת תיקון ג' דא"א, אורחא דשפה עליונה
איוב הנקרא ונקרא עתה גם הוא (בו"א)	אב-וע מתיקון ד' דז"א שהוא הארת תיקון ד' דא"א, שפה תחתונה
משלי הנקרא ונקרא עתה גם הוא (בו"א)	לך-כמ' מתיקון ה' דז"א שהוא הארת תיקון ה' דא"א, אורחא שבאמצע הזקן
קהלת הנקרא ונקרא עתה גם הוא (בו"א)	את-ום מתיקון ו' דז"א שהוא הארת תיקון ו' דא"א, מרחב הלחיים
שיר השירים הנקרא ונקרא עתה גם הוא (בו"א)	לך-ה' מתיקון ז' דז"א שהוא הארת תיקון ז' דא"א, תרין תפוחין קדישין
איכה הנקרא ונקרא עתה גם הוא (בו"א)	אב-עך מתיקון ח' דז"א שהוא הארת תיקון ח' דא"א, מזל עליון
דניאל הנקרא ונקרא עתה גם הוא (בו"א)	לך-ל' מתיקון ט' דז"א שהוא הארת תיקון ט' דא"א, שערות שבין ב' המזלות
אסתר הנקרא ונקרא עתה גם הוא (בו"א)	מל-ל' מתיקון י' דז"א שהוא הארת תיקון י' דא"א, שערות שבגרון
עזרא הנקרא ונקרא עתה גם הוא (בו"א)	המ-א' מתיקון יא דז"א שהוא הארת תיקון יא דא"א, שערות שבגרון (שוויים)
דברי הימים הנקרא ונקרא עתה גם הוא (בו"א)	אב-עך מתיקון יב דז"א שהוא הארת תיקון יב דא"א, פומא

הרה"ג רבב מרדכי עטייה שליט"א

מ"ב תיקוני דיקנא דא"א, ל"ב תיקוני רישא דנוקי

וירמ"י או"א שבמגלת הלימוד אשר אלמוד מכל ספר מכל"ד ספרים דתורה ונביאים וכתובים, שמשכו מ"ב תיקוני דיקנא דא"א

ומ"ב תיקוני דיקנא דא"א, מ"ד ארות לקיש את השכנה נקי קדישא דא"א בכל"ד תכשיטין קדישין.

וכסמלת הפסקין אשר אלמוד מכל ספר מ"ב ספרים הראשונים, שימשכו ממג' שמות דע"ב ד"ב תיקוני רישא דנוקי קדישא דא"א,

י"ב אורות שהם י"ב צירופים הראשונים מכל"ד צירופי אדל"י, י"ב תכשיטין ל"ב תיקוני רישא דנוקי קדישא דא"א:

שם הספר	אותיות	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	יב (3)	י	יא
בראשית	גפ-בג	שמות	גפ-בג	ויקרא	במדבר	דברים	יהושע	שופטים	שמואל	מלכים	ישעיה	ירמיה	יהזקאל
רמז לקיישט	גפ-בג (9)	גפ-בג	גפ-בג	גפ-בג	גפ-בג	גפ-בג	גפ-בג	גפ-בג	גפ-בג	גפ-בג	גפ-בג	גפ-בג	גפ-בג
שם התקוין- (מיכה)	מ"ב תיקוני	נשא עון	נשא עון	נשא עון	נשא עון	נשא עון	נשא עון	נשא עון	נשא עון	נשא עון	נשא עון	נשא עון	נשא עון
דיקנא דא"א (5)	מ"ב תיקוני	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה
מקומו בדיקנא-	מקומו בדיקנא-	שבלונה	שבלונה	שבלונה	שבלונה	שבלונה	שבלונה	שבלונה	שבלונה	שבלונה	שבלונה	שבלונה	שבלונה
מקוין- (7)	מקוין- (7)	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה
הספירות	הספירות	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה
שמתגלות (8)	שמתגלות (8)	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה
פנימי-	פנימי-	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה
מקוין דהמשכה (9)	מקוין דהמשכה (9)	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה
או דע"ב (10)	או דע"ב (10)	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה
שילוב	שילוב	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה
מכתב עליון	מכתב עליון	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה
צירוף אדל"י (11)	צירוף אדל"י (11)	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה
תיקוני רישא דנוקי	תיקוני רישא דנוקי	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה
המקבלת	המקבלת	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה	שפה

הרד"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א

לי"ב תקוני גופא דנוק'

דת"ד דא"א לת"ד דא"א, שאז גם דיקנא ד"א נקרא בשמות י"ג ת"ד דא"א א"ל רחום וכו', [וכלקמן הערה 13].

ואם נוסף אנשאל, שבשם שאזו (כלומר, לא מוזכר) ב"ג ת"ד דא"א, שם א"ל שהוא השערות עצמם, א"כ ראוי שלא נראה גם את אלק"ף - כלי, שגם הוא עצם השערות. ונראה לכאור שמה שכן רואים אלק"ף, היות ואל"ף זו היא ההמשכה ממנו"ש דא"א לדיקנא דא"א, שהיא מתגלה בדיקנא בתור א"ל. וא"כ בהמשכה שממנו"ש דא"א לדיקנא ייש לכו"ף, ולכן אנו רואים את אלק"ף דקס"א וכו'. אבל כדי להחזיש שמדיקנא דא"א לא נמשך לרישא דנוק' מעצם השערות שהיא א"ל, אין אנו מכוונים ב - א"ל זה, והצורך בהמשכת אלק"ף דקס"א ממנו"ש דא"א לדיקנא דא"א, הוא כדי שנוכל ב"ב ספרים האחרונים להמשיך מ"ג ת"ד דא"א ל"ג ת"ד דא"א, ששם ההמשכה היא מ - א"ל, ולכן את ראשית ההשפעה שהיא ממנו"ש אנו מכוונים כאן, אבל מנעם הדיקנא לרישא דנוק' אין מכוונים, שהרי ההשפעה באה רק מ - ע"ב, ורד"ק.

7. ע"ח שער א"א פרק ה' דף ס"ה ע"ג, ופרק י'. וראה שערי דומים ח"ב ש' קע"ט. (עיי' חסדי דוד אלתות ח"ד דף קל"ח ע"ה ד"ה וצ"ח, ומשם בארה ש - מי אל כמור האור של ראה כפרם שלמות ח"ד דף קל"ח ע"ה ד"ה וצ"ח, ומשם בארה ש - מי אל כמור האור של

מקופי הפנים, שענינם ה' ספרות דמקור' [המתחילות ממשכה למעלה, ממלכות דתכמה וכו']. וראה עוד באפיקי מים עמוד 284 שביאר ש - מי אל כמור הוא יו"ד דע"ב, ורד"ק.

9. ע"ח שער א"א פרק ד', דף ס"ב ע"ג. עי' שמרשב"ב דף מ' סוף ע"ד ד"ה אמר שמואל (ששאל מאחר ונלגלגתא-ע"ב, אורא-ס"ג, מו"ס-מ"ה. א"כ למה תשמות כאן הם ע"ב ולא מ"ה, והרי הדיקנא היא ממנו"ש - שהיא שם מ"ה. והצ"ח, שהשמות ע"ב ס"ג מ"ה הם עצמות הנלגלגתא האורא והמנו"ש, אבל בהתפשטותם השמות הם רק ע"ב.)

10. ברי"א ח"ב עמ' 705 יש ב' נוסחאות לצירופי אדני"ת יעו"ש. עוד ראוי להשיג שהמשכת דקיוטושים (י"ב צירופי אדני" וכלקמן), היא מג' שמות ע"ב.

עוד יש להבין ב"ד צירופי אדני" אלו מי הם, האם הם י"ב תקוני רישא וי"ב תקוני גופא דנוק', או שהם הקיוטו הניתן לנוק' ומתסדרו הנדפס וכן מדר"א ח"ב עמ' 705 מוכן היטב שזה תקיוטו שניתן לנוק'. וראה שגם בברכת כותנים [סידור ח"ב דף קט"ו ע"א, יר"א ח"א עמ' 728] שים אדנות הוא האור והתכשיט הניתן לנוק'. וכן מוכן מהשי"ש (הזרקו) דף כ"ה אמצע ע"ג. ואף שכלשעור מאמר רשב"י אפטר להבין שהנוק' היא אדני"י, נראה לכאור שהכוונה על כללות הנוק' שהיא אדני"י, אבל כ"ד צירופי אדני"י הם הקיוטו שנמשך מדיקנא דא"א וד"א לנוק', וכמבואר במאמרי רשב"י שם סוף ע"ג וריש ע"ד. וכן מסודרו חז"ר ח"ב עמ' 728 אפטר להבין שיי"ב תקוני רישא וגופא דנוק', הם צירופי אדני"י [ובאמת גם שם ראוי לכאור ש-אדני"י הוא הקיוטו]. ונראה שהעיקר הוא כמון שכתבנו, שכל"ד צירופי אדני"י הם הקיוטוים שניתנים לנוק'.

11. יעו"ן בפע"ח דף קכ"ז אמצע ע"ג. ומוכן משי"ב. שרק בהיות השם משולב הוא הקיוטו. כ. שמות אלו הם שים אחד כן ד' אותיות שאינו מחולק לבי, אמנם בסידור הנדפס וכן בסדרו חז"ר ח"ב עמ' 728 שמות אלו מסודרים כשני שמות.

(ע"פ שער"ב דף כ' ע"ב, הצירוף הוא רק י"ב. ועיי' במד' קודש אשר לאהרן דף ע"ד ע"א, וז"ל: "ודב סידרו של חרשי"ש מיוסד ע"פ ספר פע"ח, כאשר יראה הירואה". ופע"ח הצירוף הוא י"ב-כ"ז).

הערות בענין המשכת י"ב תקוני דמשכת י"ב תקוני גופא דנוק'

1. ראה בסידור הנדפס ח"ד דף ע' ע"ב. מאמרי רשב"י דף מ"ז סע"ג ע"ד. מפלי"ש דף כ"ד ע"ב. פת"ע דף ז' סע"א, נה"ש דף ל"ט ע"ד ד"ה המשכת, ובתשובת חז"ר ח"ב עמ' 5-724. ונראה שכללות ענין הקיוטוים הוא תכנה לזיווג כמפורש במש"ב"ש דף ט"ז ע"ד ריש פ"ט.

2. בשער"ב דף ק' רע"ב לאחר ספר דברים סדרו חמש מוגלות, וכן הוא בסידור חלק ר"ה דף נ"ז סע"ב, וכן מוכן משער"ב דף ע"ט ע"א. ומענין שבשם סידור לא הקדימו חמש מוגלות, להודיע, בסידור הנדפס ח"ד דף ה' ע"א יש שני סדרים בענין קריאת הספרים: ישעיה, רמיה, והזקאל.

3. בסדר הקריאה יש לחקדים ישעיה לרמיה והזקאל.

4. בסדר התיקונים ישעיה הוא תיקון י"ב, רמיה תיקון י' והזקאל תיקון י"א, וסדר התיקונים זה נובע מהמבואר בכא בתרא דף י"ד ע"ב, ומשם בארה שסדרן של נביאים הוא: רמיה יחזקאל וישעיה ע"ש. וראה ברי"א ח"ב עמ' 705 ששם סידרו הכל אלכא דגמרא ה"ל, ומוכן משם שיש להקדים קריאת רמיה לזקאל וישעיה. אמנם ברי"א ח"ב עמ' 730, הקדימו ישעיה לרמיה והזקאל, הן בסדר הקריאה והן בסדר התיקונים, היינו שישעיה הוא תיקון י', ורמיה תיקון י"א והזקאל תיקון י"ב, וכן ארתא בסידור כד"ל לרב קוויקנא.

5. האות הראשונה והאחרונה של התכנה השניה מתחולת הפסוק ומהתכנה האחת שלפני סוף הפסוק. סידורו כאן ב' שמות, עפ"י סידור הנדפס ח"ד דף ד' ע"ב, וכמ"ש בפ"ר עיי' חיים דף קכ"ז אמצע ע"ג. אמנם ברי"א ח"ב עמ' 705 [וכן בסידור כת"י לרב קוויקנא], יש רק י"ב וכו', אבל בעמ' 728 סדרו ב' שמות י"ב כ"ז וכן המשלוב של י"ב פ"ז, ויעו"ש בריש העמוד ברי"ה כתב.

עוד ראוי להבין שהאותיות י"ב וכו', אינם נמשכות מדיקנא דא"א וד"א, אלא הם מכה קריאת כ"ד ספרים. ונראה שהמשכה זו היא מר-כר [וכלקמן], כנמוז בנקוד שמות אלו הכתובות במהכתה הקודש [ד"ה ק"א סע"א], וז"ל: שצ"ח להמשיך שפע מכתב סוד נקוד קמ"ז, עוד הנוק' העומדת בהור סוד קובץ, וא"כ ההמשכה תהיה מכתב לנוק'. ונראה אפטר שכתב זה רומז לא"א, אבל מ"כ כ"ה זה אינו דיקנא דא"א הנמשכת ממנו"ש שהיא תכמה. וגם אם נאמר שכתב זה הוא א"א, עדיין יש להבין מה ענין נקוד קמ"ז - כתר בהמשכה [של י"ב הספרים האחרונים, שהיא] מדיקנא ד"א, שגם שם הנוקוד הוא קמ"ז וקובץ. וראה עוד בפת"ע דף ע' סע"א שביאר אחרת את הנוקוד, שהוא: חוד דא"ק וכתב עליון דע"י, וכמ"ש בשרף פע"ח דף קכ"ב ע"ד. וא"כ משם תהיה ההמשכה, ועכ"פ גם לפת"ע אין להמשכה זו מדיקנא. ומענין הוד דא"ק וכתב עליון דעתיק, ראה מה"ש בשע"י בינה דף ל"ה סע"א.

לסיכום: המשכת צירופי אדני"ת היא מדיקנא דא"א וד"א. אבל הצירופים י"ב וכו' הם מכה קריאת כ"ד ספרים והם מכתב עליון וכו"ל. ונראה שהמשכה זו היא ממקום גבוה יותר, שלכן יש בו גם נקוד, ולא רק אותיות.

5. ע"ח שער א"א פרק ט' דף ס"ז ע"א.

6. המתבין בסידור החול דף ק"א ע"א יראה ששים יש לו פתיחות, והם: מקור - מלכות וכו', ומתוכם רק ה' פתיחות נמצאות בכונה כאן. אבל שם - א"ל - לא נמצא כאן. ונראה טעמו כי ההמשכה היא מג' שמות ע"ב, שענינם האור שבידיקנא שהוא מי א"ל כמון, ולא השערות שבידיקנא שדם - א"ל, [ועכ"פ בברכת כותנים דף קט"ו ע"א כן נזכר א"ל, אבל גם שם מודגש יו"ד]. אמנם לקמן בהמשכה שמ"ג ת"ד דא"א כן נזכר שים א"ל, ששם ההמשכה היא משם א"ל

הערות בענין המושבת י"ב תקוני דיקנא די"א ל"ב תקוני גופא דנוק' הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א

12. ע"ה ש"א א"א פרק י"א דף ס"ז אמצע ע"ב ד"ה ואמנם, וכמבואר בסידור ד"ב דף קכ"א אמצע ע"א ד"ה אה"כ, וכמפורט בכל תקון ותקון. יש לציין שמבואר שבהלל השערות שבדיקנא דא"א, שהיא תקון מ"א ל' כמור' וכו' (כד' המקור). אין המושב לדיקנא די"א, וכמבואר ביי תקות דף מ"ג ע"ב בבואור על האדרא רבא דף קל"א ע"ב אות מ"ט. ומעתה נבי'ן שמדיקנא די"א שנמשך לגופא דנוק', הוא מהארת הכלים דא"א שנמשכו לדיקנא די"א [שבזה יזכ'ן מדוע המושב היא מ - אה"ה, שהרי אה"ה בא"א הוא כלים, אלא שבא"א האה"ה מלא, וכו' א"א הוא פשוט]. אבל כ"ב ספרים ראשונים, המושב מא"א היתה מ - מי"א ל' כמור' - יל"ד, שהיא הא"מ. ועדיין יש לבדוק זאת עם מ"ש בסידור החול כמות כהנים [דף ק"ד סע"ב], שנמשך ג' אה"ה מג' אלפי' דשם מ"ה דכמ"ס, יעו"ש היטב.
14. ראה ביי תקות על אה"ה דף רצ"ה ע"א אות י"ב, ומשם באדה כש"א מקבל מא"א אה"ה דהקן של י"א נעשה לכו'.

⑩ ולהמשיך סיום הנה"י חדשים דישסו"ת לתוך כתר שלה. ולהמשיך הארת המוחין דאימא שבכתר דז"א [ע"א].

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים **אֱלֹהִים** **אֱלֹהִים**
יְהוָה **יְהוָה** **יְהוָה**
יְהוָה **יְהוָה** **יְהוָה**

⑨ ולהמשיך עוד ט"ס [ו] עם הנקודה [השורשית] שבה, נשלם כתר שלה ל"ס, **אט**, מאחורי ב"ש דת"ת דז"א.
 ⑧ (א) להמשיך חלק [הרביעי] הרביעי דחסד דת"ת לכתר שלה.

רביע הרביעי

יְהוָה

ג' כלי כתר דרחל

⑦

יוד הא ואו הה
יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה
י ייה יהו יהוה

ומשם לכתר דרחל

⑥

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי דעת דרחל

⑤

יוד הה וו הה
יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה
יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

ומשם לדעת דרחל

④

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי ת"ת דרחל

③

אלף למד הי יוד ממ
צבאות
השתפא

ומשם ליסוד דז"א שבת"ת שלה

②

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי יסוד דרחל

①

ש"ן דלת יוד
שדי
ש שד שדי

← ולהמשיך [הארה] מאחור ופנים דיסוד דאבא שביסוד דז"א שהוא ריבוע ופשוט דשם ע"ב (גי' אהר"ן) ליסוד דרחל, שמכח הארה זו הוא מקבץ את הב' גבורות להעלותם עד הכתר דנוק'

יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי קפ"ד
יוד הי ויו הי ע"ב

להעלות הב' גבורות מיסודה, ולהעלותם מחוברים יחד דרך קו אמצעי לת"ת שלה

א. א"ה המשכה זו של חלק הד' הוא אחר עליית הב' גבורות של נו"ה מן היסוד עד הת"ת שלה עד הדעת עד הכתר שלה כמבואר בשער ל"ד פ"ו. וא"כ כוונת דף זה הוא מלמטה למעלה, וזה פשוט.
 ב. נה"י חדשים, עיין בשער כ"ג פ"ד ושער כ"ה פ"ה.

סדר טבילת שבועות

תולדות או"מ דף ט"ו סע"ב

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה (יאהדונהי), בדחילו ורחימו (יאההויהה) ורחימו ודחילו (איההויהה), ליחדא שם אות יו"ד ואות ה"א (או"א) בשם אות וא"ו ואות ה"א (זו"ן) (ע"י שפע א"ס המשפיע בהם ומייחדם) ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנני בא לטבול במקוה טהרה זו לתקן את שרשה במקום עליון בכל פרטיה ותיקוניה ודקדוקיה.

ויהי רצון מלפניך יאו"א שבכח סגולת טבילה זו במקוה, העולה כמספר **ונק"ה** שבמזל התחתון, תנקה ותטהר **הכלה** העליונה, נאה וחסודה, בטבילת המים היורדים מהכתר הנורא, הכולל כל נ' שערי בינה, ברדתו על ראש ז"א. ויאירו בה **יו"ד ה"י דשם ע"ב**, ו**יו"ד ה"י דשם ס"ג**, ומילוי **ע"ב**, ומילוי **ס"ג**, שכאשר **יוסר** מהם **הב' כוללים** של ב' שמות, המה יעלו כמספר **מקו"ה** העליון המושג ומוכתר בכתרי כתרים **שער הן**.

ובכן יתוקן **כתר הכלה**, נעימה וחסודה, כאשר ישית עליו בעל האשה, ויט אליה חס"ד, ותשם כתר מלכות בראשה, לשבת יחדיו. ומהארה זו תאיר **לנו**, בני מלכים בני רחל אמנו, תוספת קדושה על נר"ן, לאור באור החיים, כי עמך מקור חיים, באורך נראה אור. וצדקה תהיה לנו להיות בכלל שושביני הכלה הַמְעַדִים אותה בעדי עַדִיִּים ומהארת י"ג תיקוני דיקנא ה' ה' אל רחום וחנון וכו' ונקה, המאירים עתה, אשר בהם שורש המחילה והתחינה, הַקָּב כבסנו מעוונינו ומחטאתינו טהרנו, כאמור מפי כבודך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גילוליכם אטהר אתכם, ותוציא לאור משפטינו ואל תשחת את זכר שאריתנו, כי לך מייחלות עינינו, וזכור מעמד הר סיני לפניך כיום הזה, וקומה עזרתה לנו, ופדנו למען חסדך.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

לקבל תוספת הקדושה **מכתר**, יטבול **ד' טבילות**, ויכוין בראשון **ביו"ד ה"י דשם ע"ב**, ובשני **ביו"ד ה"י דס"ג**, ובשלישי **במילוי שם ע"ב**, וברביעי **במילוי שם ס"ג**. או יכוין בד' **אותיות שם הוי"ה** בניקוד **קמץ**. ואשרי איש ירא ה' אשר כמשפט הזה יעשה להשביע בצחצחות נפשו, ורוח נכון יחודש בקרבו, ולאהבה וליראה את ה' יראת הרוממות, ירָאָה זרע יאריך ימיו, ול"ו יראה כל חכמי לב, מוכתר בכתר תורה, וה' עליהם יחיו.

יוֹד הֵי דע"ב (35)

יוֹד הֵי דס"ג (35)

יוֹד הֵי וְיָו הֵי דע"ב (46)

יוֹד הֵי וְאוֹ הֵי דס"ג (37)

ועולים כמנין **מקו"ה**, עם **ב' כוללים**. (153)

קיצור כונות ליל שבועות

ע"י החורה כתרים דנכ"י הפרטים והכוללים. ע"י נביאים

גו"כ דנכ"י הפרטים והכוללים. ע"י בחובים יסודות דנכ"י הפרטים והכוללים :

ואח"כ יכוין ג"כ ע"י הלימוד לליל שבועות להמשיך המוחין דכתר הפרטי ר"ל

לכתר דאורך ולכתר דעוצי דפרלופי הו"צ כוללים דז"א ובמוחין נמשכין מכתר דאז"א

ויסכ"ת דא"י לכתר דהו"צ דז"א דא"י ובמלכויות דמוחין ליטור :

גם יכוין להמשיך המוחין דכתר דכללי שהוא פרלופי החמישי דז"א ובמוחין נמשכין

מגולגלתא ואורחא ומוחא. שם הת ריבין דא"א לה"פ כתר הכללי דז"א דא"י ובמלכויות

ליטור כוודע :

וצריך לדע שכל אלו הכמשכות לליל שבועות היא זילת הכתרים דכתרים שכל

אחד דנכ"י הפרטים דאורך והכוללים דעוצי ודכתר הפרטי דאורך ודעוצי שהוא שורש ארבע

מוחין שכתר ודכתר הכללי דז"א. והכתרים הנז' שכל אחד נתקנים ע"י כונת הטבילה

אחר הלימוד צאשמורת ליל שבועות כוודע :

כונת הטבילה

יזדרז בטבילה לכוין צהמשכת כתרים דכתרים דכח"צ דז"א ר"ל שטר החמשים דשער

החמשים דכל אחד מפרטי פרלופי כתר הכללי שהוא פרלופי החמישי דז"א וכן דפרלופי הכמה

שכ"א פרלופי הרצוני דז"א וכן דפרלופי צינה שכ"א פרלופי השלישי דז"א כ"ז נתקן ע"י

הטבילה בכונה היע"א. מהר"ג שד"ה נר"ו צתוספת ציאר :

א"ה מספר הכתרים נתקנים ע"י הטבילה נראה שם שם"צ ונמשך להם שס"ג

פעמים שטר החמשים שהוא קולי היודין דכולם כך מוזן מעניין המשכת ככתר צליל ז' דכל

שבע כאשר יראה המעין לעמוד על המספר וא"ש בינ"א והיע"א :

ן

פאר שארה כחוב צנכר שלום [דל"ץ ע"ד] וז"ל נמלא שבהשתלם

ימי הטומר נשלם להתקן חצ"ד הגת"ס דכל אי מז"פ חצ"ד הגת"ס דז"א ונבאר להתקן נכ"י

דכל פרלופי מז"פ הנז' ושלשה פרלופי נכ"י החילונים השוים בקומתם הנוס טברה פרלופוס

דו"ס דז"א ואלו נתקנים ומתפשטים המוחין בהם צליל שבועות כי הם כווד לוחות האצנים.

וכ"ז דפרלופי השלישי ככולל הנקרא צינה דז"א בנתקן ע"י יסכ"ת צקטונה וגדלות אי וכן הוא

דפרלופי הרצוני ככוננ הנקרא חכמה הנתקן ע"י אר"א טינאין צקטונה וגדלות צי ע"כ

לכאורכ י"ל בזה דאיך צימי הטימר שם הול ודין נתקן חצ"ד הגת"ס דהו"צ וכליל שבועות

שכ"א ליל יו"ט רחמים יהוקן רק נכ"י הפרטים והכוללים דהו"צ א"כ למה נקרא יו"ט גמור

וכי לריך שט"י יו"ט יהוקן הדבר היותר משילה היע"א :

תשובה וכי רק נכ"י נתקנים צליל שבועות הלא שם צנכר שלום צכמוך פי

וז"ל גם יש עניין אחר וכווא שצחג השבועות עולה כז"א עד דיקנא קדישא דז"א ולוקח כל

קומת א"א ונטשה כמוכו ואמנס זה הכתר הנמשך לז"א הוא מתחיל להכנס צז"א מתחלת

ליל שבועות ונגמר צאשמורת הצוקר וכווא נמשך ע"י טכק החורכ שומדים צלילה כזו נמלא

שצריך לכוין ע"י טכק החורכ להמשיך לפרלופי כתר דז"א מוחין ממוחא סתימאה ומאורחא

ומגולגלתא דא"א ע"כ א"כ אין לך מעלה גדולה מזו שכליל שבועות מלצד שנמשכו נכ"י הפרטים

והכוללים שכנ"כ הם כווד לוחות האצנים שנתנה החורכ צשבועות. גם נמשך כל פרלופי ככתר

הכללי דא"י כמ"ש צנכ"ש שם שכ"ז הוא תשלום הא"י צכל פרטיו ואח"כ צתפלה דיום שבועות

מחויבת צאכבה ואילך מכוונים להמשיך מוחין דפנים דכל הצחינות שם פרלופי כח"צ הכוללים

דז"א. גם יש המשכה אחרת צליל שבועות ע"י הלימוד וכווא כתרים הפרטים דאורך ודעוצי

דהו"צ הכוללים דז"א וכווא שורש ד' מוחין שכתר ע"ד מ"ש צעמידת הול צטלויות דצרכת

למינים יעו"ש וגם זה הוא הוספת ומעלה ציו"ט היע"א. מהמגיב נר"ו :

שאלכ

כוונת ב"ה וב"ש

יכוין שיהיה שהיא אימא מלבשת לס"ג שהוא אבא ואדני שהיא נוק' מלבשת למ"ה שהוא ז"א.

אהיה י יהוה ברוך	יוד הי ואו הי ה אהיה הוא	אדני ו יהוה וברוך	יוד הא ואו הא ה אדני שמו
------------------------	--------------------------------	-------------------------	--------------------------------

כוונת ברכת כהנים

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

כוונת הקהל אחר סיום הברכה של ברכת כהנים קודם שיתחילו הכהנים מיבות יברך יכוונו הקהל באות ך' דוידבר דפר' כהנים ובאות ך' לדבר אל אהרן שהם מספר (ח) י' גבורות דללס דר' להמשיכס בז"א.

גבורות דר'

אהיה

יהוה

אהיה

יהוה

איהויהו

יהויהויהו

יכוונו הקהל להמשיך דת"י דגבורו' דחג"ת דחכמה דנה"י דיט"ס (ובשבת דה"פ חג"ת דאבא. ובמוסף דה"פ חכמה דאבא עילאה) עם דת"י דגבו' דללס דר' עם המומין שבהם ובתוכס ג' הויות בניקוד מח"ש עם מקיפיהם שהם נשמות הרוח דנרגח"י דרוח דחיה דנפש דנשמה (בשבת דרוח דחיה ובמוסף דחיה דחיה) דמ"ה דב"ן. לדת"י דגבו' דחג"ת דחכמה דנה"י דבינה דמ"ה דב"ן דז"א. (ובשבת דה"פ חג"ת. ובמוסף דה"פ חכמה) דחכמה דמ"ה דב"ן דז"א. ומספרם שהם נפשות דנרגח"י הנז' יכוין להמשיכס לדת"י דגבורות דחג"ת דיעקב ורחל דניקוד הנז':

יכוין

סידור תפלה להרש"ש

ביכה

יכוין להמשיך חח"ן דחג"ת דחכמה דנה"י דיש"ס (ובשבת דה"פ חג"ס דאזא עי' ובמוסף דה"פ חכמה דאזא עי') עם חח"ן דללס דר"ל עם המוחין. ובחוכס ג' הויות בניקוד פס"ח עם מקיפיהם שהם חיות דרוח דחיה דנפש דנשמה. (דרוח דחיה (במוסף דחיה דחיה) דמ"ה דמ"ה :

אהיה

יהות

אהיה

יהיה

אהיה

יהיה

חכמה לך יברכך

י יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי גלגלחא

יוד הי ויו הי חיוורתי

ב יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי אורחא

יוד הי ויו הי נימין

ר יוד חיוורחא א'

יוד כימא א'

יוד אל

כ הי חיוורחא ב'

הי כימא ב'

הי רחום

ד ויו חיוורחא ג'

ויו כימא ג'

ויו וחנון

לחח"ן דחג"ס דחכמ' דנה"י דבינ' דמ"ה דמ"ה דז"א, (ובשבת דה"פ חג"ס, ובמוסף דה"פ חכמה) דחכמה דמ"ה דמ"ה דז"א : ומספרם שהם נפשות דכרנח"י לחח"ן דחג"ס דיעקב ורחל דני' הגז' :

גם יכוין בתיבה זו להמשיך הארה לז"א מי"ג חיוורתי דבגלגלחא רישא קדמאה דא"א.

י"ג חיוורתי

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

חיוורחא י"ג

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

יכוין לחזור ולהמשיך ולהוליא אור החוזר דמוח חכמה דחג"ס מחח"ן דחכמה דחסד דז"א ולהעלותו מימין הדעת דז"א למעלה לתקן ממנו חח"ן דחכמה דלחא.

סידור תפלה להרש"ש

יכוין להמשיך חח"ן דכחצ"ד דחכמה דנ"י דש"ס (ובשבת דה"פ חג"ת דאבא ע"י
ובמוסף דה"פ חכמה דאבא ע"י) ובתוכס חח"ן דללס דמ' עם המוחין ובתוכס
ג' הויות בניקוד פס"ח עם מקיפים שהס חיות דנח"י דחיה דנפש דגשמה.
(ובשבת דגרגנח"י דרות דחיה. ובמוסף דחיה דחיה) דמ"ה דמ"ה.

חכמה למ יהוה יהוה יאהרונרהי

יוד הי ויו הי

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

י הי חיוורתא ד'

הי נימא ד'

הי ארך

ה יוד חיוורתא ה'

יוד נימא ה'

יוד אפים

ו הי חיוורתא ו'

הי נימא ו'

הי ורב חסד

ה ויו חיוורתא ז'

ויו נימא ז'

ויו ואמת

לחח"ן דכחצ"ד דחכמה דנח"י דבינה
דמ"ה דמ"ה דז"א. (דה"פ חג"ת במוסף
דה"פ חכמה) דמ"ה דמ"ה דז"א.
ומספרס שהס נפשות דגרגנח"י לחח"ן
דכחצ"ד דיעקב ורחל דניקוד הגז'.

גם יכוין בהויה זו להמשיך הארה לז"א מי"ג כימין דבאורא רישא תכינא דא"א.

י"ג כימין

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

כימא י"ג

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

סידור תפלה להרש"ש

יכוין להמשיך כתר ודת"י דחסדים דכחצ"ד דחכמה דנה"י די"ש"ם (בשנת דה"פ חג"ת צמוסק"ף דה"פ חכמה) דאז"א עי' וצתוכס כתר ודת"י דחסדים דללס דמ' עס המוחין וצתוכס ג' הויות בניקוד מח"ש עס מקיפיהס שהס יחידות וחיות דרוחות דנח"י דחיה דנפש דגשמה (ובשנת דרוח דחיה צמוסק"ף דחיה דחיה) דמ"ה דמ"ה.

חסדים ימ וישמרך

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

ו הִי חִיוּרְתָא ח'
הִי נִימָא ח'
הִי נוֹצֵר הַסֵּד
י יוֹד חִיוּרְתָא ט'
יוֹד נִימָא ט'
יוֹד לְאַלְפִים
ש הִי חִיוּרְתָא יו"ד
הִי נִימָא יו"ד
הִי נוֹשֵׂא עוֹן
מ וִין חִיוּרְתָא י"א
וִין נִימָא י"א
וִין וּפְשַׁע
ר הִי חִיוּרְתָא י"ב
הִי נִימָא י"ב
הִי וַחֲטָאָה

לכתר ודת"י דחסדים דכחצ"ד דחכמה דנה"י דבינה דמ"ה דמ"ה דז"א (בשנת דה"פ חג"ת צמוסק"ף דה"פ חכמה) חכמה דמ"ה דמ"ה דז"א. ומספרס שהס נפשות דנרנח"י להמשיכס לכתר ודת"י דחסדים דכחצ"ד דיעקב ורחל דמ"ה דמ"ה דניקוד הנו". גס יכוין צתיבה זו להמשיך הארה לז"א מי"ג ת"ד דמו"ס רישא תליתאה דא"א וצכת הארה זו הויה פשוטה שבז"א הרמוז בר"ת מתמלא צאלפין כמספר הס"ת.

ך יוֹד הִי וִין הִי. יוֹד הִי וִין הִי
יוֹד הִי וִין הִי חִיוּרְתָא י"ג.
יוֹד הִי וִין הִי. יוֹד הִי וִין הִי
יוֹד הִי וִין הִי נִימָא י"ג
יוֹד הִי וִין הִי. יוֹד הִי וִין הִי
יוֹד הִי וִין הִי וְנִקְחָה

יוֹד הִי וִין הִי. יוֹד הִי וִין הִי
יוֹד הִי וִין הִי
תִיקוֹן הִי"ג
יוֹד הִי וִין הִי. יוֹד הִי וִין הִי
יוֹד הִי וִין הִי
יְהוָה
יוֹד הִי וִין הִי
קדושה

יכוין להמשיך ג' הויות דע"ב מרישא תניינא חוירא לי"ג ת"ד.
יוֹד הִי וִין הִי יוֹד הִי וִין הִי
יוֹד הִי וִין הִי
ויכוין הש"ן לתקן ולהאיר הדת"י דחסדים דללס דמ' על אשר לא נרמו צהויה.

כדושה

יכוין להמשיך בג"ה דחג"ת דחכמה
 דנה"י דיס"ס (בשבת דה"פ חג"ת
 צמוסק דה"פ דחכמה) דאזח עי'
 עס בג"ה דללס דר"י עס המוחין
 ובתוכס ג' הויות צניקוד לש"ק
 עס מקיפיהס שהס גשמות דרוח
 דחיה דגפש דגשמה. (בשבת דנרנח"י
 דרוח דחיה צמוסק דחיה דחיה)
 דמ"ה דצ"ן.

יכוין להמשיך בג"ה דכחצ"ד דחכמה
 דנה"י דיס"ס (בשבת דה"פ חג"ת.
 צמוסק דה"פ חכמה) דאזח עי'
 עס בג"ה דללס דר"י עס המוחין
 ובתוכס ג' הויות צניקוד לש"ק עס
 מקיפיהס שהס גשמות דנח"י דחיה
 דנפש דגשמה (בשבת דנרנח"י
 דרוח דחיה צמוסק דחיה דחיה)
 דמ"ה דצ"ן.

אזח יאר בינה דל
 אהיה
 י יוד אל מאלצעה יתיקונן
 אהיה א הי רחום עילאין ילאא לפי
 אהיה ר וין וחננון ת"ד דזא
 י הי ארד
 ה ארד ט' דז"א א
 ו אפים ז
 ה ורב הסד ג

אזח יאר בינה דל
 אהיה
 יוד הי ואו הי
 אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה

לבג"ה דחג"ת דחכמה דנה"י דצינה
 דמ"ה דצ"ן דז"א (בשבת דה"פ
 חג"ת דחכמה. צמוסק דה"פ
 חכמה דחכמה) דמ"ה דצ"ן דז"א.
 ומספרס שהס נפשות דנרנח"י
 להמשיכס לבג"ה דחג"ת דיעקב
 ורחל דמ"ה דצ"ן דניקוד הנז'.

לבג"ה דכחצ"ד דחכמה דנה"י
 דצינה דמ"ה דצ"ן דז"א (בשבת
 דה"פ חג"ת צמוסק דה"פ חכמה)
 דחכמה דמ"ה דצ"ן דז"א. ומספרס
 שהס נפשות דנרנח"י להמשיכס
 לבג"ה דכחצ"ד דיעקב ורחל דמ"ה
 דצ"ן דניקוד הנז'.

יכוין לחזור ולהמשיך ולהוליא אור החוזר דמוח בינה דחג"ת מצב"ה דצינה
 דגבורה דז"א ולהעלותו משמאל הדעת דז"א למעלה לתקן ממנו בג"ה
 דצינה דלחא.

סידור תפלה להרש"ש

חכמה פניו חכמה דל' בינה אר"ך דת"י דחסדים דמ'

לחברה עם הבג"ה שיאירו אלו באלו. לחברה עם הבג"ה שיאירו אלו באלו.
גם יכוין להמשיך הארה מצ"פ עילאין דכו"ה דעתיק שבפרקין עילאין דכו"ג דא"א
שבחכמות דא"א לחו"ב דז"א.

אֱהִיָּה	פ	נושא עוֹן י א	עַר שְׁלֵשִׁים ח	אֱהִיָּה
יְהוָה	נ	וּפְשַׁע ה	וְעַל רַבְעִים ט	יְהוָה
אֱהִיָּה	י	וְנִסְחָה ו	י אֶתְךָ מִמִּדְרֵיגַת יִמְרֵי עֲלִיזָה	אֱהִיָּה
יְהוָה	ז	פּוֹקֵד ז	י גּוֹרְגֵרְתָא שְׂהִיא הַגּוֹלְגֹתַי יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	ו	אֲהַיְוֶהוּ	ך מַלְא דבְּדוֹלְחָא	אֲהַיְוֶהוּ
יְהוָה		יְהַיְוֶהוּ	יְהַיְוֶהוּ	יְהוָה

דעת ויחנך חכמה דמ'

לחברה עם הבג"ה שיאירו אלו באלו

	ו	קְרוּמָא	אֱהִיָּה
	י	עֵמֶר נְקִי	יְהוָה
להמשיך הארה לז"א	ח	מַלְחָא	אֱהִיָּה
שהוא דכורא מבחי'	נ	עֵינִין	יְהוָה
החכמה דמ' דכורא.	ך	חֹטְמָא	אֱהִיָּה
			יְהוָה

יכוין להמשיך ג' אהיה מג' אלפין דשם מ"ה דבמו"ס לשם ס"ג שבחוטם דא"א
ומהחוטם ימשיך י"ב אותיות דג' אהיה לי"ב ת"ד דז"א וכללותם שהם ג' אהיה
לתיקון הי"ג דדיקנא דז"א.

מחוטם דא"א	מו"ס
יְהוָה הֵא וְאֵל הֵא	יְהוָה הֵא וְאֵל הֵא
אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

מהחוטם דא"א לי"ב ת"ד דז"א.
אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
כללות ג' אהיה לי"ב תיקוני דתיקון הי"ג דדיקנא דז"א.

יחוד

יכוין להמשיך כתר ודת"י דחסדים דחג"ת דחכמה דנה"י די"ש"ס. (בשבת דה"פ חג"ת צמוסף דה"פ חכמה) דאזא עי"י) עם כתר ודת"י דחסדים דללס דר"י עם המוחין ובתוכם ג' הויות בניקוד מח"ש עם מקיפיהם שהם יחידות וחיות דרוח דרוח דחיה דנפש דנשמה. (בשבת דנרנח"י דרוח דחיה צמוסף דנרנח"י דחיה דחיה) דמ"ה דמ"ה דמ"ה.

ישאל חסדים דר"י

יכוין בכ"ה אותיות שצפ' ישא לשם כ"ב העליון שהוא כ"ב אותיות דמ"ה ואלדני מלא הגמשך לז"א מדיקנא דא"א ונה"י דאז"א המלבישים מוחין אלו.

י
ש
א

אהיה
יהוה
אהיה

יכוין להמשיך י"ב לירופים הראשונים דשם אלדנו שהם י"ב אורות וי"ב תכטיין מי"ב ת"ד דא"א לי"ב תיקוני רישא דנוק' דז"א. ויכוין להמשיך הי"ב לירופים אחרונים דשם אלדני שהם י"ב אורות וי"ב תכטיין מי"ב ת"ד דז"א לי"ב פרקין דדרועין ושוקין דנוק' באופן זה.

יהוה

אהיה

יהוה
אהוייהו
יהויהויהו

י מתיקון א' דא"א ^{יוד}אל לירוף א' אדני לגולגלתא דנוק'.

ש מתיקון ב' דא"א ^{הי}רחום לירוף ב' אדינ לטלא דדזולמא מוחא דנוק'.

א מתיקון ג' דא"א ^{ייר}וחנון לירוף ג' אנדי לקרומא דאזירא דנוק'.

לכתר ודת"י דחסדים דחג"ת דחכמה דנה"י דבינה דמ"ה דמ"ה דז"א (ובשבת דה"פ חג"ת צמוסף דה"פ חכמ') דחכמה) דמ"ה דמ"ה דז"א. ומספרים שהם נפשות דנרנח"י להמשיכם לכתר ודת"י דחסדים דחג"ת דיעקב ורחל דמ"ה דמ"ה דניקוד הגז'.

סידור תפלה להרש"ש

יכוין להמשיך לת"י גבורות דכחצ"ד לחכמה דנה"י דיס"ס (בשבת דה"פ חג"פ
 במוסף דה"פ (א) חכמה) דאזא עי" עס דת"י גבורות דללס דמ' עס המוחין
 ובתוכס ג' הווית בניקוד מח"ס עס מקיפיהן שהס נשמות הרוח דנח"י דחיה
 דנפש דנשמה (בשבת דנרנח"י דרוח. במוסף דנרנח"י דחיה) דחיה דמ"ה דצ"ן.

יהוואדני יאהדונהי גבורות דמ'

יוד הא ואו הא

י	ה	אֱהִיָּהּ
א	ה	יְהוָה
ו	ו	אֱהִיָּהּ
א	ה	יְהוָה
		אֱהִיָּהּ
		יְהוָה

י	מתיקון ד' דא"א	הי ארץ	לירוף ד' אניד	לדת"י גבורות דכחצ"ד	דחכמה דנה"י דבינה דמ"ה
			לעמר נקי דנוק'.	דצ"ן דז"א.	(ובשבת דה"פ חג"ס במוסף דה"פ חכמה)
ה	מתיקון ה' דא"א	יוד אפים	לירוף ה' אידנ	דחכמה דמ"ה דצ"ן דז"א.	
			לאודגא ימינא דנוק'.		
ו	מתיקון ו' דא"א	הי ורב הסדר	לירוף ו' אינד	ומספרס שהס נפשות	דנרנח"י להמשיכס לדת"י
			לאודגא שמאלא דנוק'.	גבורות דכחצ"ד דיטקב	ורחל דמ"ה דצ"ן דניקוד הגז':
ה	מתיקון ז' דא"א	גין ואמת	לירוף ז' דאני		
			למלחא דנוק'.		

פניו

(א) א"ה כפי הקדמת הסידור של שבת ז"ל כאן חצ"ד דכתר דאזא עי" ולא חכמה וכן בכולס כן ז"ל וכן א"ל מו"ר א"א יל"ו :

סידור תפלה להרש"ש

קטז

פניו חכמה דל' לחברה עם הדת"י דחסדים ושיאירו אלו באלו.

ש	ו	אֱהִיה
נ	ה	יְהוָה
י	י	אֱהִיה
ו	ו	יְהוָה
ש	מתיקון ט' נוצר חסד ^{הי} לירוף ט' לעינא ימינא דנוק'. דאינ	אֱהִיה
נ	מתיקון ט' לאלפים ^{יוד} לירוף ט' דואי לעינא שמאלא דנוק'	יְהוָה
י	מתיקון י' נושא ^{הי} עון לירוף י' דניא לנוקבא ימינא דחוטמא דנוק'	
ו	מתיקון י"א ופשע ^י לירוף י"א דיאנ לנוק' שמאלא דחוטמא דנוק'	

אליך חסדים דמ' לחברט עם הדת"י דגבורות ושיאירו אלו באלו.

א	ל	אֱהִיה
ל	ל	יְהוָה
י	ד	אֱהִיה
ך	ל	יְהוָה
א	מתיקון י"ב דא"א וחטאה ^{הי} לירוף י"ב דינא לפומא דנוק'	אֱהִיה
ל	מתיקון א' דז"א אר ^א לירוף י"ג נאדי לפ"ק דדרועא ימינא דנוק'	אֱהִיה
י	מתיקון ב' דז"א רחום ^ה לירוף י"ד נאיד לפ"ק דדרועא שמאלא דנוק'	יְהוָה
ך	מתיקון ג' דז"א וחנון לירוף ט"ו נדאי לפ"ב דדרועא ימינא דנוק'	יְהוָה

סידור תפלה להרש"ש

וישם חכמה דמ' למצרו עם הדת"י דגבורות ושיחירו אלו באלו.

ו	ת	אֱתִיה
י	נ	יְהוָה
ש	ו	אֱתִיה
ם	ן	יְהוָה
ו	מתיקון ד' דז"א אֶרֶךְ לִירוֹף י"ו נדיא	אֱתִיה
	לפ"ג דדרועא שמאלא דנוק'	
י	מתיקון ה' דז"א אֶפְיִם לִירוֹף י"ז ניאד	יְהוָה
	לפ"ג דדרועא ימינא דנוק'	
ש	מתיקון ו' דז"א וּרְבִּי חֶסֶד לִירוֹף י"ח	
	נידא לפ"ג דדרועא שמאלא דנוק'	
ם	מתיקון ז' דז"א וְאֵמֶת לִירוֹף י"ט יאדנ	
	לפ"ק דירכא ימינא דנוק'	

רַךְ צִנֵּה דל' לחברה עם הדת"י דחסדים ושיחירו אלו באלו.

ל	י	אֱתִיה
ד	ו	יְהוָה
ל	מתיקון ח' דז"א נוֹצֵר חֶסֶד לִירוֹף כ'	אֱתִיה
	יאנד לפ"ק דירכא שמאלא דנוק'	יְהוָה
ד	מתיקון ט' דז"א לְאֶלְפִים לִירוֹף כ"א	אֱתִיה
	ידאנ לפ"ג דירכא ימינא דנוק'	יְהוָה

שְׁלוֹם בֵּינָה דְבָרַי לַחֲבֵרָה עִם הַדָּמַי דְּגִבּוֹרוֹת וְשִׁאִירוֹ אֵלּוּ בְּאֵלּוּ.

ש ד

אֱהִיָּה

ל נלח

יְהוָה

ן הוד

אֱהִיָּה

ם יסו'

יְהוָה

ש מתיקון י" דז"א נושא עֵוֹן לִירוּף כ"ב

אֱהִיָּה

יִדְנָא לַפ"ג דִּירְכָא שְׂמַחֲלָא דְנוּק'

יְהוָה

ל מתיקון י"א דז"א וּפְשַׁע לִירוּף כ"ג יִנְאֵד
לַפ"ג דִּירְכָא יִמִּינָא דְנוּק'

ן מתיקון י"ב דז"א וְחַטָּאָה לִירוּף כ"ד
יִנְדָא לַפ"ג דִּירְכָא שְׂמַחֲלָא דְנוּק'

ם יוֹד הָא וְאוּ הָא אֶלְפָּה דְלֵת

נון יוד

ובתיבה זו יכוין להמשיך הארה לנוק' מבחי' בג"ה דבינה דללס דמ' שגס
הוא בחי' נוק' ובתיבת שלום יכוין להלביש כל השפע הכלל בכ"ב אותיות דב'
השמות הנז' ולהלביש בהם הי"ג ת"ד דא"א וט' ת"ד דז"א ונה"י דאו"א. ולהמשיך
הכל לנוק' דז"א.

יוד אֵל הִי רַחוּם וְיִי וְחַנּוּן הִי אֶרֶץ יִי אֲפִים הִי וְרַב חֶסֶד

וְיִי וְאֵמֶת הִי נּוֹצֵר חֶסֶד יִי לְאֲלֹפִים הִי נוֹשֵׂא עֵוֹן

וְיִי וּפְשַׁע הִי וְחַטָּאָה וְנִקְהָ

יוד אֵל הִי רַחוּם וְיִי וְחַנּוּן הִי אֶרֶץ יִי אֲפִים הִי וְרַב חֶסֶד נוֹשֵׂא

עֵוֹן וּפְשַׁע וְנִקְהָ פּוֹקֵד עַל

שְׂרָשִׁים וְעַל רַבְעִים

הוד נלח

יסוד